

María Teresa Fernández... de la Manxa

La cap de llista del PSOE per València s'enfronta a un repte quixotesc. Fernández de la Vega aspira a repetir els resultats del 2004, quan la llista encapçalada per Carme Alborch sumà el 42,8% dels vots. Però el 2007 el PSPV retrocedí al 32,9% en aquesta circumscripció. Un resultat penós que ha deprimint i dividit la federació valenciana.

Si l'asturià Wenceslao Fernández de la Vega no haguera fet el servei militar a Xàtiva, la seua filla María Teresa no maleiria ara l'atzucac en què es troba. Però no. Li va tocar de fer la *mili* a la capital de la Costera, i hi va conèixer Elena Sanz, i s'hi van enamorar, tot i que ella no compartia la passió per la política de Wenceslao. Ell esdevingué un funcionari destacat de la República, per bé que, amb l'arribada del règim franquista, fou convenientment arraconat. Al 1949, ja casats i instal·lats al carrer del Palau de València –en ple cor de la ciutat vella, entre el carrer dels Trinitaris i el del Miracle–, nasqué l'actual vicepresidenta de l'executiu espanyol. A uns cinquanta metres de la seu arquebisbal que ara ocupa Agustín García Gasco, segons el qual les mesures impulsades pel govern de què forma part Fernández de la Vega menen a la “dissolució de la democràcia”.

Si no haguera nascut a València –d'on va emigrar jove, per culpa de la feina del pare–, María Teresa Fernández de la Vega no encapçalaria ara la candidatura socialista en aquesta circumscripció, ni que li ho haguera demanat –com és el cas– el president Zapatero mateix. La seua condició de valenciana, en canvi, l'ha duta a liderar el PSOE en un terreny hostil com pocs. Un territori on el PP arrassa des del 1993 i en què la federació socialista autòctona, dirigida per una comissió gestora que presideix Joan Lerma, està més preocupada per decidir qui conformarà l'executiva després del proper congrés que no per mirar de no perdre diputats al Congrés espanyol.

Un buit de poder i d'il·lusió que ha mirat de dissimular transvasant a València personal de la Moncloa i de la seu socialista de Ferraz. Vicente Palacios, assessor personal de la vicepresidenta, fa mesos que viu ací. L'equip de comunicació ha estat trasplantat de la Delegació del Govern espanyol, i últimament també s'hi han incorporat assessors provinents de Madrid. Tot, fins el més mínim detall, ho controla aquest equip.

Al PSPV, l'aterratge a la terrassa de la seu de Blanqueres i posterior ocupació de despatxos diversos per part d'*alienigenes* ha despertat moltes discrepàncies. La tensió és constant, i és que ningú no vol perdre pistonada, tothom vol estar ben situat, amb vista al congrés nacional que tindrà lloc a l'inici de l'estiu –si perd Zapatero– o a les acaballes –si guanya–, la cita que de debò preocupa els socialistes valencians.

En aquest sentit, n'hi ha que acusen Lerma de fer servir l'interregne per jugar els seues asos abans no comence la partida successòria. Com si col·locara les cartes abans de remenar, vaja. I vet ací que com a secretari d'organització temporal hi ha Alfred Boix, i com a cap del comitè electoral valencià, Vicent Sarrià, dos fidels de l'ex-president de la Generalitat situats en càrrecs de relleu. En qualsevol cas, qui més sospites desperta entre els desafectes del lermisme és el número 3 de la llista de València, Joan Calabuig. Ha estat ell qui, fins a l'inici de la campanya, s'ha encarregat de respondre les acusacions que hi abocava el PP. D'algun manera, doncs, ha fet de Sancho Panza de la vicepresidenta. Un paper

Els efectes de l'abstencionisme a la ciutat de València

Diferència de vots i d'abstenció entre les eleccions estatals del 2004 i les autonòmiques del 2007

■ VOTS EL 2007 I DIFERÈNCIA RESPECTE AL 2004 ■ ABSTENCIÓ EL 2004 I EL 2007

	PP més UV*	DIFERÈNCIA DE VOT PP+UV 2004/2007	PSOE	DIFERÈNCIA DE VOT PSOE 2004/2007	ABSTENCIÓ 2004	ABSTENCIÓ 2007	DIFERÈNCIA ABSTENCIÓ 2004/2007
Ciutat Vella	9.115	-578	3.228	-919	20,8	25,0	+4,2
Exemple	17.453	-605	5.174	-1.831	18,9	22,7	+3,8
Extramurs	18.685	-459	6.693	-2.594	19,0	23,8	+4,8
Campanar	10.505	+1.248	8.022	-2.069	20,2	27,4	+7,2
Saldia	14.170	-239	8.139	-3.707	21,0	28,8	+7,8
Pla del Real	13.141	+96	3.394	-1.583	17,2	21,7	+4,5
Olivereta	13.864	+62	8.249	-4.098	23,1	31,3	+8,2
Patraix	17.117	+270	10.785	-4.321	20,1	28,5	+8,4
Jesús	14.197	+438	10.000	-4.236	21,7	30,9	+8,2
Quatre Carreres	21.682	+587	10.774	-5.543	24,2	32,0	+7,8
Poblat Marítims	15.069	+1.242	9.469	-4.970	28,4	36,5	+8,1
Camins al Grau	16.972	+1.479	10.230	-4.452	22,7	31,4	+8,7
Algirós	11.893	+130	7.563	-3.223	19,9	27,5	+7,6
Benimaciet	8.397	-99	5.278	-2.525	20,2	28,8	+8,6
Rascanya	12.037	+1.374	8.884	-3.890	24,1	33,3	+9,2
Benicalap	10.250	+987	7.428	-4.032	24,7	35,1	+10,4
Pobles del Nord	2.348	+281	918	-353	19,6	23,7	+4,1
Pobles de l'Oest	3.287	+316	2.463	-1.162	25,5	35,9	+10,4
Pobles del Sud	6.783	+514	2.776	-1.689	24,	31,6	+7,1
TOTAL		+7.044		-57.197	22,2	29,7	+7,6

* El 2007, Unió Valenciana es va presentar separatament del PP a diferència del 2004 i del març d'enguany. En aquest sentit, s'han sumat els vots que el 2007 van recollir aquestes dues formacions.

Font: Junta Electoral Provincial

que augura altes responsabilitats futures. De fet, tot indica que Calabuig aspirarà a la secretaria general i que rebrà el suport en massa del lermisme, un factor que pot esdevenir determinant en la tria.

Fernández de la Vega –sense carnet del PSOE, ja que tan sols ha militat al PSUC– és seguida a la llista valenciana per Inmaculada Rodríguez Pinero –sense pes orgànic, però molt ben connectada amb Zapatero–, Calabuig, Ciprià Ciscar –un clàssic– i, al número 5, Ferran Bono, fins ara periodista d'*El País*, inclòs per decisió de Fernández de la Vega. La capacitat del PSPV d'influir en les llistes s'ha dissolt, i aquest neguit també afecta la relació amb la vice-presidenta.

Foc enemic. Disputes caïnites a banda, no falten els atacs dels autèntics rivals polítics, el PP. Des que va córrer el rumor que Fernández de la Vega es presentaria per València, l'atac ha estat permanent. "Que sàpiga que anem amb baioneta. Com al Vietnam, rere cada palmera, hi haurà un *vietcong*", va ser la primera salutació. En efecte, la visceralitat dels populars recomanava d'amagar-se, a fi de resistir els embats, als famosos túnels de Cu Txi.

El número 1 del PP per València, Es-teban González Pons, l'ha titllada de

"valenciana de pandereta", l'ha acusada de no saber parlar valencià, de témer un debat amb ell perquè "sóc millor" i "no està al meu nivell"; en cas de fer-se, ha

Del 76,4% al 68,4%

Influència de la participació en el pes dels dos principals partits al País Valencià. Comparativa de les eleccions estatals del 2004 amb les eleccions valencianes del 2007 als 25 municipis de la demarcació de València amb més de 15.000 habitants.

	% DE PARTICIPACIÓ			DIFERÈNCIA 2004/07	
	2004	2007	DIFERÈNCIA 2004/2007	% VOT PP	% VOT PSOE
València	77,8	70,3	-7,5	+7,9	-8,3
Torres	73,3	62,7	-10,6	+7,9	-10,6
Sagunt	72,3	63,4	-8,9	+8,9	-8,7
Gandia	78,1	73,1	-5,0	+1,9	-4,9
Paterna	74,0	64,9	-9,1	+13,4	-14,8
Alzira	74,6	68,7	-5,9	+11,6	-16,4
Mislata	77,6	66,0	-11,6	+8,9	-9,5
Burjassot	75,5	63,3	-12,2	+8,6	-12,1
Ontinyent	80,8	73,5	-7,3	+5,6	-5,1
Alaquàs	76,8	64,5	-12,3	+9,8	-10,4
Manises	77,0	70,0	-7,0	+10,5	-12,7
Sueca	76,4	72,6	-3,8	+7,9	-17,9
Aldaia	77,4	64,0	-13,4	+10,0	-11,8
Xàtiva	77,6	72,7	-4,9	+7,5	-11,2
Xirivella	77,1	66,8	-10,3	+8,7	-9,7
Algemesi	78,5	74,1	-4,4	+11,1	-12,8
Catarroja	73,1	65,4	-7,7	+4,3	-9,6
Q. de Poblet	79,9	69,3	-10,6	+9,7	-11,3
Cullera	73,5	71,4	-2,1	+9,8	-12,7
Oliva	79,8	76,5	-3,3	+2,6	-10,3
Montcada	77,7	67,4	-10,3	+12,0	-15,7
Carcaixent	77,1	71,4	-5,7	+7,8	-15,1
Liria	74,9	66,8	-8,1	+6,8	-10,9
Requena	76,4	67,4	-9,0	+3,9	-3,9
Alfafar	74,8	64,2	-10,6	+10,0	-10,2
MITJANA	76,4	68,4	-8	+8,2	-11

dit González Pons, "caldrà que Maria Teresa duga fitxes amb els noms dels rius i les muntanyes", i ha avisat que ell seria capaç d'inventar-se el nom d'un municipi per demostrar que "ella respondria que té projectes per a aquesta localitat falsa". No sols això. També s'ha fet un fart de recordar que va ser Fernández de la Vega que signà la derogació del transvasament de l'Ebre; l'ha acusada d'empadronar-se d'amagatots "en una finca de tarongers" de Benicixa (Ribera Alta) a fi de poder votar a la seua circumscripció; González Pons ha dit que la socialista "utilitza les institucions de l'estat en benefici propi", en referència a les conferències de premsa posteriors al consell de ministres i a l'acte que el 6 de desembre va fer a la Delegació del Govern espanyol a València. Un homenatge a la Constitució "dictatorial" que va incloure una recepció de ciutadans per part de la vice-presidenta: "M'imagina a la cua l'home amb la boina a la mà, tremolós, somiant el seu tractor", va dir Pons. Igualment, el PP va criticar que Fernández de la Vega concedira una entrevista al diari *Las Provincias* a la sala VIP de l'aeroport de Manises: "S'assembla cada dia més a Franco", i va assegurar que és "una de les persones que més ha ofès les víctimes d'ETA, que més se n'ha rigut".

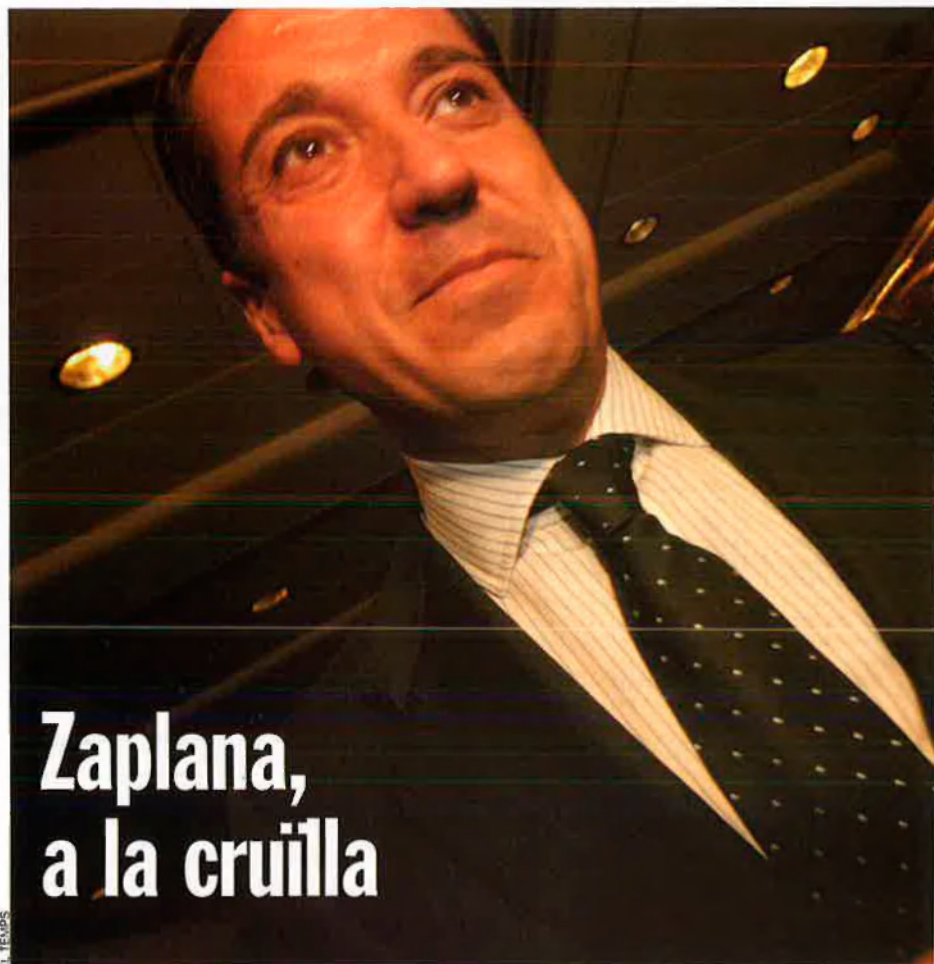
Paral·lelament, Fernández de la Vega fa tres mesos que recorre les comarques valencianes: ara presenta noves dotacions de policia, ara es reuneix amb dones treballadores; ara aposta per l'eix mediterrani, ara visita un taller ocupacional; ara promet que el PSOE plantarà 3.000 arbres cada dia, ara participa en el fòrum Nova Economia davant centenars d'empresaris indígenes; ara preveu un centre d'aiguamolls a l'Albufera, ara condona el deute als afectats per les inundacions del 1982... Fins i tot no ha dubtat a defensar aferrissadament el circuit urbà de fórmula 1 i a potenciar l'oci i la música a la dàrsena del port de València, just allò que vol fer l'alcaldeessa, Rita Barberà. Tot d'actes organitzats per l'equip importat de Madrid. A l'inici d'aquesta *tournee*, la descoordinació amb Blanqueries va ser més evident que mai: va haver de cancel·lar-se un míting al barri del Cabanyal per por de no omplir el pavelló i, a un sopar amb empresaris a la Moncloa, tothom va oblidar de convidar-hi el president de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), José Vicente González.

També hi ha hagut topades pel protocol amb la Generalitat Valenciana: a l'acte del 6 de desembre, al nomenament de García Gasco com a cardenal i a la visita a València del secretari general de l'ONU, Ban Ki-moon, membres del govern de Camps van mostrar en públic l'enuig per l'"afany protagonista" de Fernández de la Vega. La condemna que ha hagut de pagar ha estat la invisibilitat a Canal 9, on la seua activitat preelectoral ha estat convenientment ocultada.

El 1996, 2000 i 2004, Fernández de la Vega fou escollida al Congrés per Jaén, Segòvia i Madrid, respectivament. A l'hora de captar vots, enlloc no ha trobat aquests entrebancs interns i externs. Ara fa quatre anys, el PP va obtenir 8 diputats dels 16 en joc a la demarcació valenciana, per 7 dels socialistes i 1 d'Esquerra Unida. Els conservadors donen per fet que aquesta última acta anirà a parar al seu sac, i fins i tot somien furtar-li'n una al PSOE i deixar el mapa en un 10 a 6.

De la capacitat de Fernández de la Vega de captar indecisos i dur-los a les urnes [vegeu els gràfics a la pàgina 19] dependrà la magnitud del tsunami popular a València. Una feina titànica per a qui ara només veu molins de vent davant seu.

Víctor Maceda

L'ex-president de la Generalitat Valenciana Eduardo Zaplana aguaita els comicis del 9 de març amb més incertesa que ningú: el resultat final dictarà si el seu futur continua passant per la política o torna a fer d'advocat.

El futur polític d'Eduardo Zaplana, com el d'una bona part dels dirigents del PP depèn, en exclusiva, de la direcció que prenguen les urnes a les eleccions espanyoles del 9 de març. La situació de Zaplana és, en qualsevol cas, més complicada i

més incerta que, per exemple, la de Francesc Camps. El president de la Generalitat Valenciana si més no de moment, es troba consolidat orgànicament al capdavant del PP al País Valencià i, institucionalment, controla totalment el Consell. La situació de l'ex-ministre i portaveu popular al Congrés la darrera legislatura ha estat diferent: Zaplana, com Rajoy, se la juga el 9-M.

De moment, i malgrat haver estat vetat per Camps per encapçalar la candidatura de València, Zaplana no ha eixit malament del procés de confecció de llistes del PP. Almenys, no tan malament com es pensava. El número quatre a la candidatura de Madrid -darrere de Rajoy i del fitxatge estrella del PP, Manuel Pizarro- és un lloc privilegiat per a observar el panorama i situar-se a la graella d'eixida, siga quin siga el resultat de les urnes. Zaplana, com ha fet sempre a la seua vida política, s'ha col·locat perfectament per afrontar l'endemà de la contesa electoral.